

Jan Bartošek: Rád rybařím a hraji ochotnické divadlo

Čtyři roky jste dělal místostarostu více než sedmitisícových Dačic a nyní jste třetím rokem poslancem, místopředsedou Poslanecké sněmovny. Vzhledem k tomu, že jste z komunální politiky vzešel, co vnímáte jako největší současný problém měst a obcí?

Stále působím v městském zastupitelstvu, proto znám potřeby měst a vidím, co zástupce komunální politiky trápí. Jednou ze základních komplikací je neustále se měnící legislativa. Netěší nás ani nešťastně nastavené dotační tituly, např. směrem k budování infrastruktury. Nemluvě o zpoždění v čerpání dotací na období 2014 až 2020. A abych nemluvil pouze za komunální politiky, ale také za samotné občany, pak vidím jako problém postupné vzdalování státní správy od občanů,

např. rušení katastrálních úřadů. Mám trochu obavu, že se dnes na různých úrovních občas prosazují nezdravé tendence řídit tyto segmenty jako firmu, což nevidím jako šťastné.

Kandidujete do krajského zastupitelstva na čtvrté pozici za KDU-ČSL. Čemu byste se chtěl na krajské úrovni věnovat a co případně konkrétně prosadit?

Nejbližší je mi pracovně i lidsky sociální oblast, tzn. sociální služby, činnost neziskových organizací apod. Budu usilovat o vytvoření memoranda pro neziskový sektor působící v sociální oblasti s účinností na čtyři roky, které by těmto subjektům zajistilo jistotu financování. Je nutné pracovat s určitou předvídatelností těchto služeb. Ne-

mám nyní na mysli tzv. víceleté financování, to je běh na delší trať, ale vytvoření deklarace zájmu kraje o udržení dlouhodobějšího fungování těchto služeb ve svém regionu.

A na závěr odhlédneme od politiky, jaké jsou vaše koníčky a co děláte ve volném čase?

Volného času není příliš, proto jej nejraději trávím se svou rodinou a blízkými. Na mne funguje fyzická práce, která mi pomůže rychle zregenerovat hlavu, protože odvede pracovní myšlenky na jinou kolej. Také rád rybařím a jsem velmi rád, že i tuto dobu mohu trávit se svými syny. Hraju také ochotnický divadlo, což mne hodně baví, a navíc jsem součástí skvělého kolektivu. Rád trávím čas v přírodě, chodím po horách a obecně rád cestuji.

Poptávka po zdraví

Může se zdát, že řešit zdravotní dostupnost ve 21. století a v podmínkách střední Evropy je poněkud zbytečné. Opak je, bohužel, pravdou. Téma se netýká pouze pohraničních a hůře dosažitelných oblastí Čech, Moravy a Slezska, ale i měst ve vnitrozemí, kde ubývá jak praktických lékařů, tak služeb lékařů specialistů. Populace stárne, stárnou, bohužel i lékaři. I v této profesi platí, že jsou místa a pozice atraktivní a méně atraktivní. Zachování lékařské péče se však začíná jevit významným problémem téměř všude.

Viděno optikou města, kde vykonávám starostenský úřad, zaznamenáváme v současné době nedostatek stomatologů a dalších specialistů. Výhledově se tentýž problém bude týkat praktických lékařů. Pojišťovny se nicméně řídí zákonem, který mimo jiné upravuje dojezdovou dobu a vzdálenost k lékaři, přičemž nezohledňuje věk a stav pacienta. Pro člověka v produktivním věku je poměrně snadné navštívit lékaře v krajském městě - za předpokladu, že nejde o akutní záležitost. Úplně jinak to vnímá člověk vyšší věkové kategorie, který se potýká s četnými zdravotními neduhy, trpí sníženou pohyblivostí a

Starostka Třeboně Terezie Jenisová

navíc musí k cestování použít veřejnou dopravu. V takovém případě se pak zdá, že tabulky dostupnosti lékařské péče jsou dimenzovány na takřikající ideální případy.

V Třeboně je problém zajištění dostupnosti lékařské péče dlouhodobě umocněn neutě-

šeným stavem místní polikliniky. Zdravotnické zařízení je v soukromých rukou. Vedení města opakovaně apelovalo na majitele, aby přistoupil k nutné rekonstrukci zařízení a především k odstranění jeho bariérovosti! Město přislíbilo pomoc při zpracování dokumentace pro žádost o dotaci na stavbu výtahu, nicméně samo ze zákona žádat nemůže, jelikož se jedná o majetek soukromý. Ač tedy nejde o majetek města, pacienti se obracejí na radnici se stížnostmi, připomínkami a apeluji: něco s tím udělejte. Vzniku nové polikliniky se může chopit soukromý investor. Prostor polikliniky je ovšem jedna věc a dostatek lékařů druhá. Město některé prostory, které má ve svém vlastnictví, nabídlo jako ordinace případným zájemcům. Bohužel nelze žádnému lékaři nabídnout, aby svou praxi provozoval právě zde. Nedostatek lékařů a situace třeboňské polikliniky jsou tak v očích obyvatel spojitými nádobami se stále nepřijemnějším obsahem. Město se snaží udělat vše pro to, aby tento „pohár“ nebylo nutné dopít až do dna.

Terezie Jenisová (KDU-ČSL), starostka města Třeboně

Zdeněk Dvořák: Největší problém středního školství je přemíra středních škol

■ Jste již více jak dvě desetiletí ředitelem Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích. Co je z pohledu ředitele školy největším problémem současného středního školství?

Za základní problém středního školství považují přemíru středních škol, čímž se ztrácí konkurenční prostředí a tlak na to, aby se žáci museli snažit dostat se na střední školu. Dalším problémem jsou státní maturitní zkoušky, které jsou sice nastaveny tak, aby maturitu neudělal každý, ale výborní žáci nemají možnost prokázat, co se během studia naučili, takže se zdá, že ideálně je průměrný student.

■ Kandidujete do krajského zastupitelstva na třetí pozici za KDU-ČSL. Čemu byste se chtěl v krajském zastupitelstvu konkrétně věnovat a co případně konkrétně prosadit?

Považuji za nutné dotáhnout do konce optimalizaci škol, ale je nezbytné mít na

zřeteli, že do středního školství začínají přicházet silné ročníky. Střední školství se nesmí dostat do situace, ve které se ocitly základní školy, když se některé z nich rušily a nyní se ukazuje, že je nutné je obnovit. Optimalizací je nutné nastavit tak, aby odrážela nejen aktuální stav, ale byla řešena i s výhledem do budoucnosti.

■ Poslední dobou českou společností hýbe skandál na pražské střední škole, kde mělo údajně docházet k šikaně učitele. Jak Vy na celou kauzu nahlížíte?

Základním problémem je ve středním školství to, že spousta pravomocí byla školám odňata a v případě některých kauz je naprosto jasné vidět, že jde o selhání systému. Systém jako takový je špatně nastaven. Vzhledem k tomu, že jsou školy financovány podle počtu žáků, je zde snaha v případě malého zájmu o školu přijmout všechny žáky a jejich počet nesnižovat. Těto situace jsou si studenti i jejich rodiče dobře vědomi, ohánějí se především

svými právy a povinnosti ustupují do pozadí. Do budoucna se připravuje financování škol na třídu, pokud ovšem s odchodem žáka ze třídy bude snížen i finanční normativ na tuto třídu, dostaneme se do stejné situace, ve které jsme teď.

■ A na závěr odhlédneme od politiky, jaké jsou vaše koníčky a co děláte ve volném čase, když se nevěnujete správě obce, ve které žijete?

Českokobudějovické biskupství věnovalo v posledních dvou letech do modernizace našeho gymnázia a internátu více než 7 milionů korun, takže například poslední prázdniny jsem každý den musel být v práci. Tato skutečnost posunula celou instituci výrazně kupředu a reagují na to pozitivně veřejnost, učitelé i studenti. Proto velký význam přikládám regeneraci tělesných a duševních sil. Mám v přírodě oblíbené trasy a denně se snažím ujít minimálně 5-6 km. Věnuji se rovněž aktivně myšlivoosti a ochraně přírody